

Abstrakt

Tato interdisciplinární práce, která čerpá z translatologie, sémiotiky, estetiky, literární a filmové vědy, se věnuje intersémiotickému překladu. Práce se pokusí popsat, vysvětlit a zařadit tento druh překladu v rámci současné teorie překladu a aplikovat tyto poznatky na konkrétní překladatelskou situaci. Touto situací je srovnání mezijazykového překladu z anglického do českého jazyka a intersémiotického překladu, kterým je filmová adaptace románu. Teoretickým východiskem této práce jsou zejména díla Antona Popoviče, dále pak Romana Jakobsona, Jana Mukařovského, Jiřího Levého a Patricka Cattrysseho (dále viz bibliografie). Podle teorie Antona Popoviče lze literární dílo i filmovou adaptaci označit za dva druhy metatextu. Sémioticky tyto metatexty sestávají z obsahu (příběhu) a formy (výrazu). V produktu překladu lze nalézt posuny na obou těchto úrovních, které tak poslouží jako zdroj pro důkladnou analýzu. Práce si neklade za cíl hodnotit, ale popsat posuny v rámci intersémiotického a mezijazykového překladu. Hlavní hypotézou, jejíž platnost si tato práce klade za cíl ověřit, je předpoklad, že některé posuny jsou společné oběma typům převodu, zatímco k jiným dochází pouze v rámci jednoho z nich. Dále budeme ověřovat hypotézu, že je i navzdory těmto rozdílům teoreticky výhodné, považovat intersémiotický a mezijazykový překlad za podkategorie nadřazeného pojmu převod a pohlížet na převod mezi dvěma znakovými systémy prizmatem teorie překladu.

Klíčová slova: intersémiotický překlad, zfilmování literárního díla, adaptace, překlad, Jakobson